

Met speciale dank aan Auke

over de grens

niet ik
zoek je

het is

het kind
dat verstoppertje
speelt

© **Amanda Malinka**

Opgedragen aan de allerliefste zoon Marcus

Met dank aan de mensen:

Marije
Warket
Froukje
Geurt
Tante Rikie
Oom Nelis
Ferry
Armand
Henk
Ibunda
Roland
Kerima
Julius, Hans
Marion
Fredje
Mijn ouders

Schilderij kapt door Henk Stam gemaakt. Bedankt voor alle jaren waarin we lief en leed deelden en op de tijd die nog komen gaat...

amandamcmalinka@gmail.com

Uniek
(de traagheid van het onvermijdelijke)

ze volgt de ogen
van de wind wanneer het regent
op zijn rug

hij deelt verhalen
als het meest nabije
in vreemde hoeken

ik hoor haar gaan
en graaf de maan uit

ze is de nacht, de schaduw waaruit
het licht kinderen baart
dichter bij de waarheid en liefdeswoorden
die de stilte bij haar glimlach brengen

het zijn geen matrozen
in de diepte van de duisternis, geen riviermannen
die meer schelp zijn dan steen

ik wil een spiegel buigen
in de stroming van de zee, vleugels openvouwen
boven de herinnering aan witte aarde

voor haar, voor haar
als een nabijkomende oever
en voor dat andere, waarmee ze
zilverkleurig lucht
op glas ademt

© Kerima Ellouise

blindelings

dit huis heeft blauwe stenen
het draagt het gemoed van de zee in zich
zo dat de wind haar soms uit de voegen wil breken

oude vloeren beginnen te kraken
en onderhuids voel je het glas splinteren
achter donkere jaloezieën stap je naar binnen

ziet in de verte vrouwenogen wit omrand
en jij vlucht weg door een tunnel
jezelf tegemoet

© **Amanda Malinka**

het is

het bed draait
ik loop de lakens in en jij woelt je onder
mijn kussens vandaan

kropen er maar slangen over de muren
voelden we het huis trillen
dan krijgt het één gezicht

wij tellen de sterren het is niet werkelijk
en toch met de ogen gesloten
zo dichtbij jij

overal ben je hemel en nacht
deze hele wereld
om ons heen

© Amanda Malinka

@